

ת"פ 60838/05/19 - מוחמד נצרה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 60838-05-19 מדינת ישראל נ' נצרה

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/נאשם מוחמד נצרה ע"י עו"ד נטלי שטרול- סנגוריה ציבורית
נגד משיבה/מאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת תביעות כפ"ס

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, המבוססת על הטענה כי המאשימה הפרה את חובת היידוע בדבר זכות השימוע בעניינו של הנאשם.

אין חולק כי משהועמד הנאשם לדין בעבירה של גניבה בידי עובד (ריבוי עבירות), הרי בהיות העבירה עבירת פשע, קמה חובת היידוע הקבועה בסעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי.

מסתבר כי ביום 2/1/19 המאשימה שלחה לנאשם את מכתב היידוע באמצעות דואר רשום לכתובת הנאשם הידועה לה- היישוב קלנסווה. ביום 14/1/19 מכתב היידוע התקבל למשלוח בסניף הדואר בכפ"ס. ביום 21/1/19 הודיעה מחלקת הדוורים בקלנסווה, כי הנמען אינו ידוע במען. ביום 30/1/19 הוחזר המכתב לשולח. ביום 27/5/19 הוגש כתב האישום לבית המשפט.

על מנת לבחון האם ראוי לבטל את כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, עקב הפרת חובת היידוע בדבר זכות השימוע, יש להידרש בשלב ראשון לשאלה האם נפל פגם בהתנהלות המאשימה.

סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך".

סעיף 60א(ג) לחוק קובע:

"נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור

עמוד 1

מסירה".

העולה מן המקובץ הוא שלגבי הודעה מהסוג בו עסקינן, עצם המשלוח בדואר רשום מקים חזקה בדבר מסירה, ואף אין צורך להוכיח את המסירה באמצעות הצגת אישור מסירה, וזאת ככל שהמדובר במשלוח לכתובת הידועה למאשימה.

בענייננו, המאשימה שלחה את המכתב לכתובת הידועה לה. עם זאת, המדובר בכתובת המתמצית בשם של יישוב, ללא פירוט כתובת מדויקת יותר. משכך הם פני הדברים אף בתיאור כתובת הנאשם בכתב האישום, סביר להניח שהדבר נעשה מחמת העובדה כי הנאשם לא מסר בחקירתו פרטים מדויקים יותר באשר לכתובתו, ולו בבחינת סמיכות ביתו למקום שניתן לזהותו באופן חד חד ערכי, כאשר ככל הנראה אין פרטים של רחוב ומספר בית.

בנסיבות אלה, לא ניתן היה לצפות מהמאשימה להעמיק חקור בדבר כתובתו של הנאשם בנקודת הזמן בה נשלח המכתב. שכן, מניסיונו של בית המשפט, ביישובים לא מעטים שבהם אין פרטי כתובת מעבר לשם היישוב, פעמים רבות די בציון שמו המלא של הנמען ושם היישוב, בכדי להביא לכך שמחלקת הדואר באותו יישוב תאתר את הנמען ותעביר לו את דבר הדואר.

עם זאת, בהחלט ישנם מצבים שהדבר לא צולח, כפי שאירע בענייננו, כך שדבר הדואר מוחזר לשולח. עולה השאלה האם בנקודת הזמן שבה מכתב יידוע חוזר למאשימה באופן זה, עליה להעמיק חקור בדבר כתובתו המדויקת של הנמען. לעניין זה מצביעה ב"כ הנאשם על כך שבסופו של דבר אותה הנאשם לצורך המשפט על ידי שוטר סיוור, וכך הגיע הנאשם לדיון. עם זאת, דומני כי בראיית רוחב, הטלת חובה על המאשימה להעמיק חקור בדבר כתובת נמענים באופן זה במצבים שתוארו לצורך קיום חובת היידוע, תהווה נטל מוגבר על עבודת השוטרים העמוסים לעיפה במשימות איתור נאשמים ועדים לצורך הזמנות לדיונים וביצוע צווי הבאה.

בד בבד נוטה אני לדעה כי במצב בו מכתב יידוע נשלח מבלי שלמאשימה ידועה כתובת מלבד שם היישוב, וחוזר למאשימה עקב אי איתור הנמען, הרי שיש מקום לנסות ליצור קשר טלפוני עם הנמען באמצעות מספר הטלפון שמסר בחקירתו, וזאת בכדי לקבל ממנו פרטים כיצד לשלוח לו את מכתב היידוע. עם זאת, הדברים אינם טעוני הכרעה במקרה זה, עת ממילא סביר שניסיון שכזה לא היה מועיל, שכן לצורך המשפט, המזכירות היוזמת של בית המשפט התקשרה פעמיים (יום אחר יום) לטלפון שמסר הנאשם בחקירתו, אך הנאשם לא ענה.

בנסיבות האמורות סבורני כי לא נפל פגם בהתנהלות המאשימה במקרה זה, וכך לא התקיים השלב הראשון לבחינת קיומה של הגנה מן הצדק. למעלה מן הנדרש אציין כי גם אם הייתי רואה פגם בהתנהלות המאשימה כאמור, הרי בנסיבות שתוארו קשה לי לראות כיצד היה מדובר בפגם שמצדיק ביטול כתב האישום, חלף ריפויו במעין שימוע בדיעבד, גם אם מובן כי זה נופל באיכותו משימוע שטיבו להיעשות מראש. אדרבה, שהתרשמותי הינה שמספר המקרים של הפרת חובת היידוע על ידי המאשימה כיום הינו פחות מאד לעומת המצב לפני שנים אחדות, וניתן לראותם כנדירים יחסית.

מודע אני לכך כי לב"כ הנאשם טענות נוספות בגדר הגנה מן הצדק, הסובבות טענה להפרת חובת ההיוועצות בעורך

דין, אולם דין טענה מסוג זה להתברר במהלך המשפט, עת נדרש איזון בין נסיבות הפרת החובה, ככל שהופרה, לבין האינטרס הציבורי שבקיום המשפט בנסיבות העבירה, וכל אלה הינם טעוני בירור עובדתי.

סוף דבר, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום.

התיק נקבע להקראה ליום 13/2/20, שעה 8:30, בפני כבוד השופט מיכאל קרשן. חובת התייצבות לנאשם, ובאת כוחו תודיע לו על כך.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 9/1/20, בהעדר הצדדים.